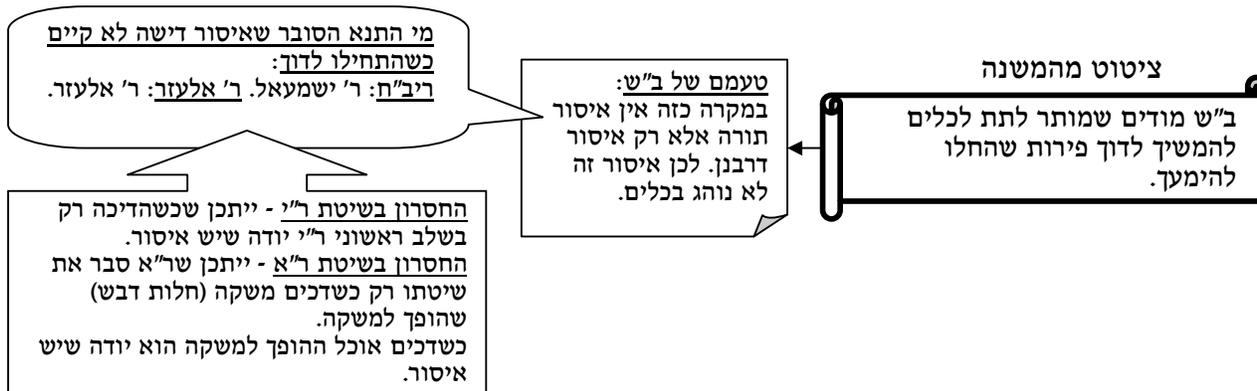

שבת יט. (שז) עד כ: (סוף הפרק)

ביאורי מושגים
מוקצה - כולם מודים שחפץ שלא ראוי כלל לשימוש הוא מוקצה, וכן שחפץ העומד לשימוש אינו מוקצה.
 ר' שמעון ור' יהודה נחלקו מה מעמד חפץ הראוי לשימוש (אובייקטיבית) אבל לא עומד כעת לשימוש (מצד דעת האדם), ר"ש סבר שאין חפץ זה מוקצה, ר"י סבר שהוא מוקצה.
 הגמרא מתייחסת למצב ביניים זה של 'ראוי ואינו עומד' כברירת המחדל ולכן היא מגדירה את המח' של ר"ש ור"י כמח' בשאלה האם יש מוקצה או אין.

ברייתות

1. אין להשכיר לגוי כלים בע"ש. ביום רביעי וחמישי מותר.
 2. **העברת דואר:**
 ביום רביעי וחמישי מותר.
 ביום שישי - מותר כשיש בית דואר קבוע או כשקצץ עם הגוי.
 3. **כביסה**
 יש לתת את הכביסה זמן המספיק לכיבוסה לפי שבת.
 4. **הפלגה באונייה ומצור על עיר:**
 מותר רק אם התחילו שלושה ימים לפני שבת.
- לפי הרמב"ם והר"ף ביום רביעי וחמישי מותר רק אם קצץ או אם יש בית דואר קבוע.
- הפלגה:** יש להודיע לגוי שאנו מעוניינים לא להפליג בשבת - ואז מותר גם אם הגוי מסרב לכך.
- מצור:** ואם התחילו ממשיכים את המצור גם בשבת. שנאמר 'עד רדתה'.

רב אסר 'מוקצה' כר"י, ושמואל התיר כר"ש (עיין ביאורי מושגים).
 תלמיד אחד פסק במקומו של רב כר"ש, ושמתו רב המנונא על כך.

נצלה כראוי - כמאכל בן דרוסאי (רש"י - 1/3 מהבישול, רמב"ם ושו"ע - 1/2 מהבישול).

משנה

מהו 'נאחזה ברוב': רב: רוב כל עץ ועץ. שמואל: כשלא צריך סיוע של זרדים להחזיק את האש.

1. אין לצלות אוכל על גחלים בע"ש - אלא אם כן הוא נצלה כראוי.
 2. אין לאפות לחם בתנור בע"ש - אלא אם כן קרמו פניה לפני שבת ר"א: דוקא אם קרם החלק הרחוק מהאש, המודבק לתנור.
 3. אין להדליק מדורה בע"ש - אלא אם כן האש נאחזה ברוב. ר"י: בפחמים מותר גם אם היא נאחזה רק בחלק מהפחמים.
- ובמדורת בית המוקד שבבית המקדש ובקרבת פסח - מותר בכל אלו ואין חוששים שיבוא לחתות.

הערות בעניין הדלקת אש בע"ש:
 1. כמה צריך להתפס במדליק עץ בודד: ר' חייא: רוב עוביו. ריב"ב: רוב היקפו.
 2. בעצים שיש עימם חומר בעירה (מרורים בזפת או בחומרים דליקים אחרים), וכן קנים מכוונסים שהאש נתפסת בהם בקלות - אין צריך שייתפס הרוב.

הטעם שלא גזרו בקרבן פסח ובבית המוקד: העוסקים בקרבן פסח וכן הכהנים שבבית המוקד זריזים הם ואין חשש שיחללו שבת.